

Länsstyrelsen
Gävleborg

Dnr
511-7993-05
00-001-064

Bevarandeplan Natura 2000

Eggegrund - Gråsjälsbådan

Upprättad: 2005-08-12

Namn:	Eggegrund - Gråsjälsbådan
Områdeskod:	SE0630027
Områdestyp:	SCI (Art- och habitatdirektivet) /SPA (Fågeldirektivet)
Area:	714 ha
Skyddsform:	Naturresevat
Naturvårdsförvaltare:	Gävle kommun
Kommun:	Gävle
Mittpunktskoordinat:	1592802/6735839
Markägare:	Privat/ Statlig
Nyttjanderätter:	Outrett
Lägesbeskrivning:	20,5 km ONO Gävle

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

INNEHÅLLSFÖRTECKNING	2
1. ALLMÄNT OM NATURA 2000 OCH BEVARANDEPLANER.....	3
1.1 NATURA 2000.....	3
1.2 BEVARANDEPLANER	3
2. BEVARANDESYFTE.....	4
2.1 ÖVERGRIPANDE BEVARANDESYFTE	4
2.2 INGÅENDE NATURTYPER OCH ARTER ENLIGT ART- OCH HABITATDIREKTIVET	4
2.3 INGÅENDE ARTER ENLIGT FÅGELDIREKTIVET.....	4
2.4 BEVARANDEMÅL	4
3. OMRÅDESBESKRIVNING	6
3.1 ALLMÄN OMRÅDESBESKRIVNING	6
3.2 BEVARANDEVÄRDEN SOM EJ ÄR UTPEKADE I EG-DIREKTIVEN	6
4. BESKRIVNING AV NATURTYPER OCH ARTER.....	6
4.1 NATURTYPER.....	6
4.2 ARTER	8
5. HOTBILD	9
5.1 NATURTYPER.....	9
5.2 ARTER	9
6. BEVARANDEÅTGÄRDER.....	10
6.1 OMRÅDESSKYDD	10
6.2 SKÖTSELÅTGÄRDER.....	10
7. BEVARANDESTATUS IDAG.....	11
7.1 BEVARANDESTATUS FÖR OMRÅDET	11
7.2 BEVARANDESTATUS FÖR ARTER OCH NATURTYPER	11
8. ÖVERVAKNING OCH UPPFÖLJNING	11

BILAGOR:

KARTA

1. Allmänt om Natura 2000 och bevarandeplaner

1.1 Natura 2000

Medlemsländerna inom Europeiska Unionen, EU, bygger för närvarande upp ett nätverk av värdefulla naturområden som är av särskilt intresse från naturvårdssynpunkt. Nätverket kallas Natura 2000. Syftet är att värna om vissa naturtyper, arter och deras livsmiljöer som är skyddsvärda ur ett EU-perspektiv. Vissa naturtyper och arter är prioriterade, vilket innebär att extra hänsyn ska tas till dessa.

Skapandet av Natura 2000 är en av EU:s viktigaste åtgärder för att bevara biologisk mångfald. Det är unionens bidrag till förverkligandet av intentionerna i bl.a. Bernkonventionen och konventionen om biologisk mångfald. Natura 2000 har tillkommit med stöd av EG:s art- och habitatdirektiv (Rådets Direktiv 92/43/EEG) samt fågeldirektivet (Rådets Direktiv 79/409/EEG). EG-direktiven är en form av EU-lagar som medlemsstaterna är skyldiga att införliva i det egna regelverket och tillämpa inom landet. Direktiven binder medlemsstaterna till ett visst mål, men ger de nationella myndigheterna rätt att välja hur målen ska uppnås.

Alla områden i Natura 2000-nätverket är av riksintresse enligt 4:e kapitlet Miljöbalken, vilket bland annat innebär att områdets naturvärden får stor tyngd vid prövning av eventuella exploateringsintressen. Dessutom infördes år 2001 en tillståndplikt för åtgärder/verksamheter som på ett betydande sätt kan påverka naturmiljön i ett Natura 2000-område.

1.2 Bevarandeplaner

Bevarandeplanen är det dokument som beskriver vad som är syftet med bevarandet av varje enskilt Natura 2000-område och som anger vilka bevarandeåtgärder som bedöms vara nödvändiga utifrån den hotbild som finns. I planen beskrivs även de ekologiska förutsättningar som behövs för att området skall bidra till att upprätthålla arterna och naturtyperna i "gynnsam bevarandestatus". Detta innebär lite förenklat att "ängen ska förbli äng" och att "naturskogen ska fortsätta att vara naturskog", och att arterna ska fortleva i livskraftiga bestånd. Begreppet "gynnsam bevarandestatus" är närmare definierat i habitatdirektivet liksom i Förordningen om områdesskydd enligt miljöbalken (SFS 1998:1252). Bevarandeplanen har flera viktiga funktioner att fylla i den fortgående processen att sköta och förvalta Natura 2000-områden bl.a:

- Underlag för tillståndsprövningar enligt 7 kap 28a- 29 §§ miljöbalken och framtagande av miljökonsekvensbeskrivningar enligt 6 kap miljöbalken.
- Fungera som referensnivå för den framtida, med jämna mellanrum återkommande, övervakningen och uppföljningen av gynnsam bevarandestatus.
- Fungera som vägledning för vård- och förvaltningsåtgärder t.ex. skötselplaner, naturvårdsavtal mm
- Upplisa och kommunicera med olika intressenter t.ex. markägare om vad som ska bevaras och vad som krävs för att nå bevarandemålen.

2. Bevarandesyfte

2.1 Övergripande bevarandesyfte

Syftet med området är att skydda och bevara de ingående öarna och omgivande havsmiljö med avseende på den värdefulla naturmiljö som de utgör, både geomorfologiskt och med tanke på florans och öarnas betydelse som rast- och häckningslokal för fåglar.

2.2 Ingående naturtyper och arter enligt Art- och habitatdirektivet

I tabellerna nedan anges de naturtyper och arter som anmälts inom området. Naturtypernas ungefärliga utbredning framgår av kartbilagan. *Arealerna och naturtyperna kan komma att justeras efter den inventering ("basinventeringen") som genomförs nationellt under 2005-2008.* Redan nu kan konstateras att justeringar av naturtypsarealer behöver göras, se tabell nedan.

Tabell 1. Ingående naturtyper enligt Art- och habitatdirektivet

Kod	Naturtyp	Anmäld areal		Bedömd areal 2005	
		Areal (ha)	Andel (%)	Areal (ha)	Andel (%)
1220	Perenn vegetation på steniga stränder	28,6	4	18,5	2,6
5130	Enbuskmarker på hedar eller kalkgräsmarker	7,1	1	8,4	1,1
6430	Högörtsamhällen	7,1	1	0,6	0,1
9010	*Västlig taiga	7,1	1	4,5	0,6
9030	*Naturliga primärskogar i landhöjningskust	7,1	1	4,2	0,6

* = Prioriterad naturtyp

2.3 Ingående arter enligt fågeldirektivet

Tabell 2. Ingående arter enligt fågeldirektivet

Kod	Art
A045	Vitkindad gås (<i>Branta leucopsis</i>)
A193	Fisktärna (<i>Sterna hirundo</i>)
A194	Silvertärna (<i>Sterna paradisaea</i>)
A272	Blåhake (<i>Luscinia svecica</i>)
A307	Höksångare (<i>Sylvia nisoria</i>)
A320	Mindre flugsnappare (<i>Ficedula parva</i>)

* = Prioriterad art

2.4 Bevarandemål

1220 Perenn vegetation på steniga stränder

- Utbredningen av perenn vegetation (1220) utgör minst 18,5 ha av området.
- Varierad vegetation, beroende på hur exponerad stranden är för vind och vågor. Allt från nästan vegetationsfria stränder närmast havet till strandängsvegetation i de övre delarna.
- Ingen påtaglig minskning av populationerna hos de typiska arterna i naturtypen. Uppföljningsbara arter och förekomstnivåer för området fastställs efter inledande basinventering.

5130 Enbuskmarker på hedar eller kalkgräsmarker

- Utbredningen av enbuskmarker (5130) utgör minst 8,4 ha av området.
- Krontäckningen av träd och buskar får inte överstiga 30%
- Hävdgynnade arter ska finnas

- Ingen påtaglig minskning av populationerna hos de typiska arterna i naturtypen. Uppföljningsbara arter och förekomstnivåer för området fastställs efter inledande basinventering.

6430 Högrötsamhällen

- Utbredningen av högrötsamhällen (6430) utgör minst 0,6 ha av området.
- På icke hävdade delar är igenväxande buskar och träd täckningsgrad är max 10 %.
- Hävdade delar saknar buskar och träd av igenväxningskaraktär.
- Ingen påtaglig minskning av populationerna hos de typiska arterna i naturtypen. Uppföljningsbara arter och förekomstnivåer för området fastställs efter inledande basinventering.

9010 Västlig taiga

- Utbredningen av västlig taiga (9010) utgör minst 4,5 ha av området.
- Naturtypens strukturer och funktioner (lövträd, död ved mm) ska finnas och processer tillåts fortskrida med en naturlig dynamik.
- Ingen påtaglig minskning av populationerna hos de typiska arterna i naturtypen. Uppföljningsbara arter och förekomstnivåer för området fastställs efter inledande basinventering.

9030 Naturliga primärskogar i landhöjningskust

- Utbredningen av primärskog (9030) utgör minst 4,2 ha av området.
- Busk- och trädskiktets sammansättning och strukturer styrs av naturliga störningar och den pågående successionen.
- Föryngringen av träd och buskar utgörs till stor del av för naturtypen typiska arter.
- Trädskiktet är olikåldrigt.
- Ingen påtaglig minskning av populationerna hos de typiska arterna i naturtypen. Uppföljningsbara arter och förekomstnivåer för området fastställs efter inledande basinventering.

A045 Vitkindad gås

- Minst 1-5 par häckar årligen inom området.

A193 Fisktärna

- Minst 5-10 par häckar årligen inom området.

A194 Silvertärna

- Minst 5-10 par häckar årligen inom området.

A272 Blåhake

- Förutsättningar för rastande fåglar finns inom området.

A307 Höksångare

- Lämplig häckningsbiotop finns inom området.

A320 Mindre flugsnappare

- Förutsättning för rastande fåglar finns inom området.

3. Områdesbeskrivning

3.1 Allmän områdesbeskrivning

Eggegrund är den yttersta utposten fast mark i Gävlebukten. Marken byggs upp av svallad morän med en stor andel ordovisisk kalk. Ursprungligen bestod Eggegrund av två öar, men dessa är numera förenade genom en klapperstensbank som skjutits ihop av is och stormar. Runt hela ön löper ett väl utvecklat system av strandvallar.

Ön har under lång tid utnyttjats av den sommarboende fiskarbefolkningen och fyrvaktare som hållit marken i hävd genom bete. Ända fram till förra sekelskiftet var ön helt öppen och den skogsvegetation som nu finns är första generationen träd och buskar som etablerat sig från 1930-talet och framåt. Idag täcks öns norra del av träd- och buskbärande ängsmark, medan det på den södra halvan fortfarande finns ett större sammanhängande område med ängsmiljökaraktär. Runt strandvallarna har det även etablerats en del snår bestående av bl.a. havtorn.

Floran är kraftigt kalkpåverkad och innehåller många sydliga och sydostliga kalkväxter. Även buskfloran är mycket artrik. Ön är också intressant för sitt fågelliv, inte minst som sträcklokal under vår och höst.

Gråsjälsbådans natur liknar i flera avseenden Eggegrund med den skillnaden att öns centrala delar är bevuxen med grov och högstammig 100-årig granskog.

Mellan Eggegrund och Gråsjälsbådan ligger Sjalstenarna som är en liten och blockig moränö med vind- och ispinad buskvegetation.

Området ingår i amfibiekårens (Försvarsmakten) övningsområde. Underhåll och skötsel av befintliga militära anläggningar och telekommunikationsanläggningar förutsetts, med undantag för akuta lägen, ske med beaktande av naturvärdena i området.

3.2 Bevarandevärden som ej är utpekade i EG-direktiven

Inom det utpekade området finns sanddraba (EN) och en koloni av silltrut (VU).

4. Beskrivning av naturtyper och arter

4.1 Naturtyper

1220 Perenn vegetation på steniga stränder

Definition:

Steniga stränder med flerårig vegetation på de övre delarna av klapperstensstränder. Många olika vegetationstyper finns ovanför den omedelbara strandzonen. I de äldre delarna kan antingen gräs-, ljung- och risvegetation eller en vegetation dominerad av mossor och lavar utvecklas. Naturtypen är vanligen ohävdad.

Karaktärsarter: Strandkål, saltarv, strandråg, strandärt, kvickrot, röllika och strandkvanne.

Ekologiska förutsättningar för gynnsam bevarandestatus:

Naturtyp är väl representerad i strandzonen runt både Eggegrund, Gråsjälsbådan och Sjalstenarna. Det största hotet för naturtypen är eventuellt slitage från den rörliga

friluftslivet. Förutsatt att detta förblir oförändrat finns goda förutsättningar för en gynnsam bevarandestatus för naturtypen i området.

5130 Enbuskmarker på hedar eller kalkgräsmarker

Definition:

Torra–friska, hävdpräglade, näringsfattiga kalkgräsmarker eller hedar nedanför trädgränsen med ett betydande inslag av gamla och/eller hävdformade enar. Naturtypen har utvecklats genom lång beteskontinuitet, men kan vara stadd i igenväxning. Krontäckning av träd och buskar, som inte är av igenväxningskaraktär, är 0-30 %. Hävdgynnade arter skall finnas.

Karaktärsarter: I hedtyperna en, ljung, blåbär, kråkbär, klockljung, kruståtel och stagg, i kalkrika grästyper en, fårsvingel, solvända, knägräs, luddlosta, slån, ängshavre, brudbröd och många orkidéarter.

Ekologiska förutsättningar för gynnsam bevarandestatus:

Naturtypen finns på Eggegrund och innefattar den södra delen av huvudön samt ett område runt fyren. Framför allt på huvudön är naturtyp under igenväxning och aktiva röjningsåtgärder behövs för att upprätthålla en gynnsam bevarande status. Runt fyren går igenväxningen långsammare men på sikt kommer även här aktiva åtgärder behöva genomföras. Förutsättningarna för en gynnsam bevarandestatus bedöms som något osäkra ifrån dagens kunskap.

6430 a) Högörtssamhällen

Definition:

Högörtssamhällen på fuktig–våt mark i kanten längs med sjöar och vattendrag där störningar i form av hävd och/eller översvämningar, islossningar etc. förhindrar igenväxning av buskar och träd. Naturtypen omfattar inte kantzoner med för regionen enbart triviala och vanligt förekommande kvävegynnade arter.

Karaktärsarter: Tuvståtel, strätta, gökblomster, vänderotarter, ängsruta, älgört, skogsnäva, humleblomster, hundloka, rödblåra, daldockor och smörblommor.

Ekologiska förutsättningar för gynnsam bevarandestatus:

Andelen högörtssamhällen utgörs av två mindre områden på Eggegrund. Trots utebliven hävd har igenväxningen inte påbörjat i någon större omfattning. För att naturtypen ska få en gynnsam bevarandestatus kommer någon form av hävd troligtvis vara en förutsättning.

9010 Västlig taiga

Definition:

Naturliga, gamla, boreala och hemiboreala skogar samt yngre successioner som utvecklas naturligt efter brand eller omfattande stormfällningar, ”naturskog” eller ”naturskogsartad skog”. Med naturliga, gamla skogar menas skogar som bibehållit en stor del av den naturliga skogens artsammansättning, åldersvariation och ekologiska funktion. Dessa skogar kan ha en viss mänsklig påverkan genom exempelvis plockhuggning, men de har aldrig omfattats av större kalavverkningar. De hyser en rad hotade arter bland mossor, lavar, svampar och evertebrater (främst skalbaggar). Brand präglade förr i hög grad skogarna i den boreala regionen och många hotade arter är beroende av förekomst av död ved och olika successionsstadier.

Karaktärsarter: Mycket stor variation av arter, t.ex. tall, gran, björk, asp, lingon, ljung, blåbär, kråkbär, kruståtel, harsyra, ekorrbar, skogsstjärna, knärot, väggmossa, husmossa, kammossa, kvastmossor, bägarlavar, åtskilliga lavar och svampar knutna till lågor och torrakor.

Ekologiska förutsättningar för gynnsam bevarandestatus:

Den skog som klassas som västlig taiga finns på Gråsjälsbådan och består av 100-årig granskog med visst inslag av löv. Då naturtypen ingår i naturreservatet är förutsättningarna för en gynnsam bevarandestatus goda.

9030 Naturliga primärskogar i landhöjningskust

Definition:

Typen inrymmer hela den naturliga busk- och skogssuccession som uppkommit genom landhöjningen i relativt sen tid. Typen omfattar olika barr-, löv- och blandskogar samt busksnår och våtmarker på stränder som i sen tid blottats av landhöjningen. De olika successionsstegen kan ofta följas med början från strandängen, förbi strandsnår och dungar, till örtrika skogspartier och fattiga barrskogar. Den skogliga kontinuiteten skall vara representerad i ekosystem som sakta förflyttar sig ut mot havet i takt med landhöjningen.

Karaktärsarter: Gråal, klibbal, glasbjörk, vårtbjörk, en, rönn, havtorn, rödven, kruståtel, hässlebrodd, blååtel, hönsbär, norfkråkbär, ängskovall och stenbär.

Ekologiska förutsättningar för gynnsam bevarandestatus:

Primärskogen finns på huvudön Eggegrunds norra halva med välutvecklade successionsstadier som är karakteristiskt för naturtypen. Förutsättningarna för en gynnsam bevarandestatus i området är goda då alla former av skogsbruk begränsas i reservatets föreskrifter.

4.2 Arter

A045 Vitkindad gås

Ekologiska krav:

Den vitkindade gåsen häckar på små, flacka öar där den är skyddad från marklevande rovdjur. Arten fordrar stora, öppna gräsbevuxna ytor för sitt födosök, främst strandängar med kortvuxen eller kortbetad gräsvegetation. Den kräver rast- och övervintringslokaler med gott om lämplig föda (främst gräs) samt möjlighet att övernatta ute på vatten.

A193 Fisktärna

Ekologiska krav:

Fisktärnan behöver tillgång på fiskrika sjöar och/eller grunda kustområden samt störningsfria häckningsplatser. För att större kolonier ska kunna etableras krävs rovdjursfria områden; framför allt mink och räv bör hindras nå häckningsplatserna.

A194 Silvertärna

Ekologiska krav:

Silvertärnan behöver tillgång på fiskrika sjöar och/eller grunda kustområden samt till störningsfria häckningsplatser. För att större kolonier ska kunna etableras krävs rovdjursfria områden framför allt frånvaro av mink och räv.

A272 Blåhake

Området är en viktig rastlokal för arten under vår- och höstflyttning.

A307 Höksångare

Ekologiska krav:

Höksångaren håller främst till i buskrika naturbetesmarker, på alvarmark, strandängar och skärgårdsöar. Arten föredrar områden med stora och täta buskage av en, hagtorn, nypon, slån och ölandstok. I reviren bör dessutom finnas enstaka överståndare, t.ex. högväxt björk, rönn eller oxel, som utnyttjas som sångplatser och under födosöket. Förmodligen gynnas arten av rik förekomst av bärande och blommande buskar med därmed följande rika insektsförekomster.

Höksångaren häckar ofta i direkt anslutning till områden med häckande törnskata. Detta kan delvis bero på arternas likartade biotopval, men det finns även uppgifter som tyder på att höksångaren aktivt söker sig till törnskaterevir för att dra nytta av denna arts aggressiva försvar av reviret.

A320 Mindre flugsnappare

Området är en viktig rastlokal för arten under vår- och höstflyttning.

5. Hotbild

Vid beskrivandet av hotbilden för ett område kan endast nu kända problem belysas. Det är viktigt att ha i åtanke att nya hot troligen kommer att identifieras i framtiden. De hot som är av global karaktär t.ex. klimatförändringar och atmosfäriskt spridna miljöbelastningar kan inte lösas genom områdets skötsel utan måste lösas i den politiska debatten. I övervakningsarbetet är det viktigt att i mån av resurser redovisa hur de globala problemen utvecklas på såväl objekts- som länsnivå. Tyngdpunkten för hotbilden av varje enskilt Natura 2000 objekt ligger främst på lokala hot från landskaps- till artnivå.

5.1 Naturtyper

1220 <i>Perenn vegetation på steniga stränder</i>	<ul style="list-style-type: none">• Slitage och störningar orsakade av det rörliga friluftslivet.• Exploatering t.ex. i form av bebyggelse, bryggor etc.
5130 <i>Enbuskmarker på hedar och kalkgräsmarker</i> 6130 <i>Högörtängar</i>	<ul style="list-style-type: none">• Utebliven eller olämplig skötsel (på grund av ändrad markanvändning, nedläggning av jordbruk m.m.). Minskat eller upphört bete leder på sikt till igenväxning av buskar och träd och utarmning av den hävdgynnade floran och faunan.• Gödslning, kalkning, stödutfodring
9010 <i>Västlig taiga</i> 9030 <i>Naturlig primärskog i landhöjningskust</i>	<ul style="list-style-type: none">• Olika former av produktionsinriktat skogsbruk.

5.2 Arter

A045 <i>Vitkindad gås</i>	<ul style="list-style-type: none">• För närvarande finns inget uppenbart hot mot arten och den svenska populationen fortsätter att växa i storlek. Nya häckningslokaler har påträffats kontinuerligt de senaste 20 åren.
A193 <i>Fisktärna</i> A194 <i>Silvertärna</i>	<ul style="list-style-type: none">• Störning från båttrafik, fiske och friluftsliv under häckningstid.
A 272 <i>Blåhake</i>	<ul style="list-style-type: none">• Några specifika stora hot mot artens bevarandestatus i

	området bedöms ej finnas.
A307 Höksångare	<ul style="list-style-type: none"> Alltför kraftig igenväxning liksom alltför kraftiga röjningsinsatser i naturbetesmarker missgynnar höksångaren. Arten är som talrikast under den älskliga fasen, d.v.s. under ett relativt kortvarigt igenväxningsstadium på vägen mellan öppna betesmarker och täta buskmarker.
A 320 Mindre flugsnappare	<ul style="list-style-type: none"> Några specifika stora hot mot artens bevarandestatus i området bedöms ej finnas.

6. Bevarandeåtgärder

6.1 Områdesskydd

Eggegrund – Gråsjälsbådan är ett naturreservat vilket ger ett betryggande skydd mot de flesta former av exploatering av ön som skulle kunna ha en negativ inverkan på de befintliga naturvärdena.

6.2 Skötselåtgärder

1220 Perenn vegetation på steniga stränder

Löpande skötsel

Fri utveckling.

5130 Enbuskmarker på hedar eller kalkgräsmarker

Restaureringsåtgärder

Röjning i två eller tre etapper för att på sikt ta bort delar av vedväxterna. Bete med t.ex. får. Eventuellt också slåtter inom någon del av området som sedan kan ersättas av bete.

Löpande skötsel

Hela området som innefattar naturtypen bör på sikt skötas med årligt bete.

6430 a) Högrötsamhällen

Löpande skötsel

Naturtypen bör på sikt skötas med årligt bete.

9010 Västlig taiga

Löpande skötsel

Fri utveckling.

9030 Naturliga primärskogar i landhöjningskust

Löpande skötsel

Fri utveckling.

A307 Höksångare

Löpande skötsel

Områden där arten kan tänkas häcka gallras sparsamt så att täta buskage finns kvar. En del högre träd sparas också.

A045 Vitkindad gås

A193 Silvertärna

A194 Fisktärna

A272 Blåhake

A320 Mindre flugsnappare

Inga åtgärder behövs för att gynna arterna.

7. Bevarandestatus idag

7.1 Bevarandestatus för området

Bevarandestatusen för området som helhet får anses vara delvis god, men inte tillräcklig. Det största hotet mot en gynnsam bevarandestatus är uteblivna åtgärder mot förbuskningen av de hävdgynnade markerna på södra delen av huvudön Eggegrund. I de västra respektive östra delarna av brynområdet mellan den hävdgynnade marken och den naturliga primärskogen bör det lämnas en del tätare snår och buskar för att behålla områdets värden som häckningsbiotop för bl.a. höksångare.

7.2 Bevarandestatus för arter och naturtyper

Tabell . Bevarandestatus hos ingående naturtyper och arter

Naturtyp/art	Bevarandestatus
1220 Perenn vegetation på steniga stränder	Gynnsam
5130 Enbuskmarker på hedar eller kalkgräsmarker	Ogynnsam
6430 Högrötsamhällen	Ogynnsam
9010 Västlig taiga	Gynnsam
9030 Naturliga primärskogar i landhöjningskust	Gynnsam
A045 Vitkindad gås (<i>Branta leucopsis</i>)	Gynnsam
A193 Fisktärna (<i>Sterna hirundo</i>)	Gynnsam
A194 Silvertärna (<i>Sterna paradisaea</i>)	Gynnsam
A272 Blåhake (<i>Luscinia svecica</i>)	Ej bedömd
A307 Höksångare (<i>Sylvia nisoria</i>)	Ej bedömd
A320 Mindre flugsnappare (<i>Ficedula parva</i>)	Ej bedömd

8. Övervakning och uppföljning

Uppföljning av bevarandestatusen kommer att ske genom nationellt uppföljningsprojekt.

KARTA

